

2425 2die Beh. af Lovf. indeh. Best. om melle Indvending, som den ærede Ordfører har gjort mod Forslaget under Nr. 12, er fuldt berettiget, og lad mig her i Forbigaaende bemærke, at jeg tillod mig at gjøre en Indsigelse imod netop dette omhandlede Stykke, der blev tilføjet § 2 ved 2den Behandling, og at jeg tillod mig at udtale, hvorledes jeg opfattede det; men jeg kan ikke se, at der egentlig er Noget, der enten saarer den sunde Logik, ei heller den æsthetiske Sands, naar man som et tredje Tilfælde opstiller den Undtagelse, at der, naar Vedkommende sælger Hovedparcellen, Intet er i Veien for at forlade Bestemmelsen i § 1, der er givne under en ganske anden Forudsætning, nemlig den, at han beholder den.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

1) Ændringsforslag under Nr. 11 til § 2 af G. Andersen, Bonne, Estrup, Frijs-Frijsenborg, Grevenkop-Castenskjold, Jacobsen, Moltke-Bregentved, Sehestedt-Tuul, Steel, Thygeson og Wichfeld:

Efter „Bevilling“ i første Linie tilføies: „medmindre det godtgjøres, at Hovedparcellen beholder et saa stort Tilliggende, at den er tilstrækkelig til en Gaardmandsfamilies Ernæring“

forkastedes med 30 Stemmer mod 19.

2) Ændringsforslag, under Nr. 12 til samme Paragraf af Samme:

I Stedet for sidste Stykke sættes efter Nr. 2 i første Stykke:

„3) Naar Hovedparcellen afhændes til Selveieendom med et Tilliggende, som godtgjøres at være tilstrækkeligt til en Gaardmandsfamilies Ernæring“

vedtoges med 37 Stemmer mod 20.

Herved bortfalddt det af Udvalgets Flertal til samme Paragraf stillede Forslag under Nr. 1. Derefter fattes Ændringsforslagene under Nr. 2, 3, 8 og 13 til § 4 under Forhandling.

Ordføreren: Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 2 til § 4 vil rimeligvis i Thingets Erindring gjentagende den brændende Diskussion under denne Sags 2den Behandling. Det vil mindes, at det da blev udtalt meget stærkt, at der ved den Maade, hvorpaa Lovforslaget — saaledes som det foresloges, affattet ved 2den Behandling — stillede Gaardparcellerne, formentlig blev gjort en stor Afvigelse fra den nu gjældende Ret, og at det ligeledes blev stærkt udtalt, at man derfor i ethvert Tilfælde maatte ønske, at dets Regel om Parcellernes Fæstepligt blot kom til at gjælde for Fremtiden, saa at der for de Parcellers Vedkommende, der allerede vare dannede, maatte staa Godseierne den samme Afgang aaben som hidtil til at faae afgjort, hvad der var deres Pligt. Naaget nu Udvalget, i alt Fald dets Flertal, ikke har kunnet dele den Anskuelse, at der i Lovforslagets Paragrafer indeholdes nogen ny Bestemmelse, naaget vi holde os fuldt overbeviste om, at dets Forkrift om Parcellerne kun er en Udtalelse af, hvad der hidtil har været Lands Lov og Ret og en ny Bekræftelse af samme, og naaget vi have den Overbevisning, at hvis Sagen skulde afgjøres ved Domstolene, saa vilde Domstolene ogsaa komme til dette Resultat, saa have vi dog for at vise, at vi kun ønske at holde Vægtstaaalen lige imellem de forskjellige Interesser, de forskjellige store Interesser, hvormod det her gjælder, søgt at imødekomme de Dnsfer, der i denne Retning gjordes gjældende ved 2den Behandling, og dette er da Indholdet af vort Ændringsforslag under Nr. 2 til § 4. Vi have deri søgt at give en Forkrift om, at den umiddelbare Regel i Lovforslagets § 4 om